

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากประชากรศึกษา เป็นเรื่องซึ่งเกิดขึ้นใหม่เมื่อไม่นานมานี้ งานวิจัยด้านนี้ จึงมีอยู่ไม่มากนัก และงานวิจัยซึ่งเกี่ยวกับการสอดแทรกประชากรศึกษาในวิชาต่าง ๆ มีอยู่น้อย สำหรับงานวิจัยซึ่งเกี่ยวข้องกับประชากรศึกษาโดยตรง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนและเป็นส่วนหนึ่งของประชากรศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศไทย

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประชากรศึกษาโดยตรง

ในปี พ.ศ.2514 ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้และทัศนคติ คำนประชากรศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีสุดท้ายในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร" สรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติคำนประชากรศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีสุดท้ายในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวอย่างประชากร จำนวน 360 คนจากนักเรียนอาชีวศึกษาปีสุดท้าย 9 โรงเรียน แยกเป็นโรงเรียนชาย 3 โรงเรียน โรงเรียนหญิง 3 โรงเรียน และสหศึกษา 3 โรงเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม ผลของการวิจัยปรากฏว่า จากการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ทางคำนความรู้และทัศนคติคำนประชากรศึกษา พบว่า ความรู้ในเรื่องประชากรศึกษาของนักเรียนอาชีวชาย จะเหมือนกับความรู้ของนักเรียนหญิง และประเภทของโรงเรียนอาชีววะที่มีการสอนแบบสหศึกษาและแบบที่สอนเฉพาะเพศชายหรือเพศหญิง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง จะเกิดความแตกต่างกันในคำนความรู้ของประชากรศึกษาของนักเรียนในเพศเดียวกัน

¹ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, "ความรู้และทัศนคติคำนประชากรศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีสุดท้ายในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2514.)

สำหรับทางด้านทัศนคติ นักเรียนทั้งสองเพศมีทัศนคติเกี่ยวกับประชากรศึกษาเหมือนกัน และประเภทของโรงเรียนอาชีวะที่มีการสอนแบบสหศึกษา และแบบที่สอนเฉพาะเพศชายหรือเพศหญิงเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง จะไม่ก่อให้เกิดผลของความแตกต่างกันในด้านทัศนคติเรื่องประชากรศึกษาของนักเรียนในเพศเดียวกัน

ในปี พ.ศ.2515 บุปผา อุดมศักดิ์ และคนอื่น ๆ² ได้ทำการสำรวจขั้นพื้นฐานเรื่อง "การยอมรับสภาวะและปัญหาประชากรและความคิดเห็นเกี่ยวกับประชากรศึกษาของกลุ่มผู้สอนในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย และกลุ่มผู้บริหารการศึกษาส่วนภูมิภาค" สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยครู และผู้บริหารการศึกษาส่วนภูมิภาค เกี่ยวกับการยอมรับสภาวะและปัญหาประชากร และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดประชากรศึกษา (Population Education) ในประเทศไทย ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มประชากรที่ศึกษามี 2 กลุ่ม คือ ผู้สอนในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยครู จำนวน 33 คน และกลุ่มผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัดและผู้อำนวยการศึกษา จำนวน 74 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแจกแก่กลุ่มประชากรระหว่างการเดินทางมาในเดือนสิงหาคม พ.ศ.2515 ผลปรากฏว่า ผู้นำทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยครู และผู้บริหารการศึกษาในส่วนภูมิภาค จำนวนทั้งสิ้น 107 คน ต่างมีความรู้สึกรับยอมรับ มีความตระหนักในจำนวนประชากร อัตราการเพิ่มประชากร และปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาเนื่องจากประชากร นอกจากนี้ ยังได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาประชากร ผู้นำทางการศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีครอบครัวขนาดเล็ก และต้องการมีบุตรโดยเฉลี่ย 3 คน และส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การวางแผนครอบครัวเป็นวิธีการหนึ่งที่จะแก้ปัญหาประชากรได้ ผู้นำทางการศึกษากลุ่มดังกล่าวร้อยละ 96 ต้องการ

² บุปผา อุดมศักดิ์, ฉลอง บุญญานันต์, บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, และ ศุภชัย ศุภรวรรณ, "การยอมรับสภาวะและปัญหาประชากรและความคิดเห็นเกี่ยวกับประชากรศึกษาของกลุ่มผู้สอนในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย และกลุ่มผู้บริหารการศึกษาส่วนภูมิภาค," (รายงานการสำรวจขั้นพื้นฐานโครงการประชากรศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2515.)

ให้ดำเนินการเกี่ยวกับประชากรศึกษาได้แล้ว และเห็นว่าควรจะจัดเป็นโครงการทั้งในและนอกกระบวนโรงเรียน

ในปี พ.ศ.2516 สวัสดิ์ จงกล และคนอื่น³ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "แนวการจัดประชากรศึกษาสำหรับระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา" สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาถึงทัศนคติและความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการศึกษา ว่ามีอยู่อย่างไรบ้างเกี่ยวกับการจัดประชากรศึกษาในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เรื่องใดที่ควรสอนหรือไม่ควรสอน ควรสอนในระดับใดและสอนโดยวิธีใด กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นบุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา คือ ผู้บริหาร นักการศึกษา ครู อาจารย์ โดยเป็นผู้ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและควบคุมนโยบายการเรียนการสอนของโรงเรียน หรืออบรมเผยแพร่เกี่ยวกับการสอนการเรียน จำนวน 643 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 45 ข้อกระทง แบ่งเป็น 10 หมวด คือ ข้อมูลส่วนตัว สภาพชุมชน ความรู้เกี่ยวกับประชากรและปัญหาประชากร เจตนคติเกี่ยวกับประชากรและปัญหาประชากร ความรู้และการปฏิบัติในเรื่องการวางแผนครอบครัว ความเห็นเกี่ยวกับการจัดประชากรศึกษา ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาประชากรศึกษา (สำหรับแต่ละระดับชั้น) ความมุ่งหมายของประชากรศึกษา ความเห็นเกี่ยวกับวิธีสอนประชากรศึกษา และ ประชากรศึกษาสำหรับการศึกษานอกโรงเรียน รวมทั้งใช้การสัมภาษณ์ผู้บริหารและนักการศึกษาจากส่วนกลาง ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของประชากรศึกษาว่า ควรนำสู่ระบบการศึกษาของไทย และตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับประชากรและผลสืบเนื่องจากปัญหาอันเกิดจากพฤติกรรมของประชากร ในด้านการนำประชากรศึกษาเข้าสู่ระบบการศึกษา เห็นว่า ควรให้นักเรียนเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมปลายขึ้นไป

³สวัสดิ์ จงกล, เฉลียว บุรีภักดิ์, และ สิริพร คันทเศวรัฐ, แนวการจัดประชากรศึกษาสำหรับระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (คณะกรรมการเฉพาะเรื่องเพื่อพิจารณางานประชากรศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2516) (อัคราเนาว.)

เนื้อหาประชากรศึกษา กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ส่วนใหญ่ของเนื้อหาวิชาร้อยละ 74 ที่สามารถสอนในระดับต่าง ๆ ได้ ในหมวคว่าด้วยเรื่องการวางแผนครอบครัว ควรสอนเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเรื่องเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ ควรสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย ส่วนหมวกอื่นมีความเห็นต่างกัน

เกี่ยวกับความมุ่งหมายของการสอนประชากรศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสอนให้เข้าใจในความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประชากร และการสอนให้ตระหนักถึงปัญหาประชากร ควรสอนทั้งระดับประถมปลาย มัธยมต้น และมัธยมปลาย เรื่องความเข้าใจและทิศทางของทางแก้ไขปัญหาประชากร กับการตระหนักถึงปัญหาอันเกิดกับตนเองและการคิดหาช่องทางแก้ไขปัญหานั้น ควรสอนในระดับมัธยมต้นและปลาย และเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ กับการวางแผนครอบครัว ควรสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และวิธีการสอนที่จะใช้ถ้าเป็นระดับประถม ควรเป็นวิธีการสอดแทรก ส่วนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นควรเป็นการสอนในรูปของหัวข้อใหญ่เพิ่มขึ้นในบางวิชา ส่วนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เป็นวิชาใหม่เพิ่มขึ้นตามหลักสูตร หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาใหม่ซึ่งเป็นรูปของการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยที่จัดประชากรศึกษาไว้ในกิจกรรมเสริมหลักสูตร และโรงเรียนควรจัดประชากรศึกษาเพื่อเป็นบริการแก่ผู้ปกครอง โดยเฉพาะในระดับสูงขึ้นไป และการจัดประชากรศึกษาสำหรับการศึกษานอกโรงเรียนนั้นก็เป็นสิ่งจำเป็น

ในปี พ.ศ. 2516 วิทยาลัยครูพระนคร⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การนำวิธีการสอนประชากรศึกษาไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนที่สองของการศึกษาเกี่ยวกับประชากรศึกษาของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องประชากรศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อทำการทดสอบว่า การนำวิธีสอนประชากรศึกษาไปใช้ในโรงเรียนทั้ง 4 วิธีต่อไปนี้ วิธีสอนแบบใดดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด

⁴วิทยาลัยครูพระนคร, การนำวิธีการสอนประชากรศึกษาไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (คณะกรรมการเฉพาะเรื่องประชากรศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2516) (อัครสำเนา.)

วิธีจัดสอนประชากรศึกษาในโรงเรียนระดับต่าง ๆ (ไม่รวมถึงการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาผู้ใหญ่) ซึ่งอาจทำได้โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง คือ

- ก. การสอนเป็นส่วนหนึ่งของหัวข้อเรื่องบางหัวข้อภายในวิชาต่าง ๆ ตามที่สอนอยู่แล้วในปัจจุบัน วิธีนี้ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของวิชาต่าง ๆ
- ข. จัดสอนเรื่องประชากรศึกษาเป็นหัวข้อใหม่เพิ่มขึ้นภายในบางวิชา ซึ่งอำนวยความสะดวกได้เพิ่มวิชาเรียนขึ้นในหลักสูตร
- ค. จัดสอนเป็นวิชาใหม่เพิ่มขึ้นในหลักสูตร
- ง. จัดสอนเป็นส่วนหนึ่งของวิชาใหม่วิชาหนึ่ง

วิธีการวิจัยใช้วิธีการทดลอง โดยสร้างบทเรียนตัวอย่างและทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตวิทยาลักษณ์นคร จำนวน 25 คน เวลาทดลองประมาณ 3 เดือน วิธีสอนแต่ละวิธีประกอบด้วยบทเรียนตัวอย่าง 8 บท แล้วเลือกมาเป็นแบบเรียนตัวอย่างเพียง 4 บท แต่ละบทเรียนใช้เวลาสอนประมาณ 20 นาที บทเรียนทั้ง 4 บทเรียน แบ่งออกเป็นรายวิชา คือ

คณิตศาสตร์	1 บท	เรื่อง กราฟเส้นตรง
วิทยาศาสตร์	1 บท	เรื่อง ความหนาแน่น
สังคมศึกษา	1 บท	เรื่อง ความหนาแน่นของประชากรกับผลผลิต
สุขศึกษา	1 บท	เรื่อง อหิวาตกโรค

ลำดับการสอนเรียงไปตามลำดับตามลักษณะรายวิชา ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ในแง่ความสำเร็จ (Achievement) ของนักเรียน การสอนเรื่องประชากรศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของหัวข้อเรื่องบางหัวข้อ (วิธีการสอนแบบสอดแทรก) ทำให้นักเรียนได้รับผลสูงสุด นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วและเข้าใจบทเรียนได้ง่าย

2. ในแง่การปฏิบัติงานของครู วิธีการสอนแบบสอดแทรกสะดวกในทุกด้าน ทั้งด้านการสอนและการจัดบทเรียน

3. ในแง่หลักวิชาและทฤษฎีการศึกษา เห็นว่าวิธีสอนแบบสอดแทรกเหมาะสมที่สุด และในค่านหลักสูตรไม่ต้องแก้ไขเพราะมีอยู่แล้ว

สรุปได้ว่า วิธีการสอดแทรกมีความเหมาะสมมากที่สุด อันดับ 2 คือวิธีตั้งเป็นหัวข้อเพิ่มขึ้นในหลักสูตร

1.2 งานวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประชากรศึกษา

ในปี พ.ศ.2505 มโนมัย สุนทรเวช⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา" สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อตรวจสอบข้อคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องเพศของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนชั้น ม.ศ.4 - 5 และมีวุฒิตั้งแต่ ป.ม.ขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนประชากรที่ใช้ 250 คน การวิจัยครั้งนี้เลือกโรงเรียนมัธยมที่ทำการสอนชั้น ม.ศ.4 - 5 ที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 7 โรงเรียนเป็นโรงเรียนชาย 3 โรงเรียน หญิง 3 โรงเรียน และสหศึกษา 1 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูชายและหญิงมีทัศนคติที่คัดค้านการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ครูชายเห็นด้วยร้อยละ 62.5 และครูหญิงเห็นด้วยร้อยละ 55.5

ในปี พ.ศ.2509 สารภี สุทธิเสวันต์⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติและความสนใจของครูและผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" สรุปได้ว่า ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม 2 แบบ แบบใช้สำหรับครูมี 41 ข้อ และแบบที่ใช้กับผู้ปกครอง 35 ข้อ ตัวอย่างประชากรครูชายหญิง 35 คน และผู้ปกครอง 260 คน ผลของการวิจัยพบว่า ทั้งครูและผู้ปกครองต่างมีความสนใจในเรื่องลักษณะและขอบเขตความรู้เรื่องเพศ ให้ความสนับสนุนและเห็นด้วยกับการสอน

⁵มโนมัย สุนทรเวช, "ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์-บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2505.)

⁶สารภี สุทธิเสวันต์, "ทัศนคติและความสนใจของครูและผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.)

เรื่องอวัยวะในระบบสืบพันธุ์ การควบคุมแรงดันทางเพศ คุณสมบัติของครูผู้สอนเพศศึกษา
วิธีสอน การแนะแนว ความสำคัญของบิกามารคาในการสอนเพศศึกษา

ในปี พ.ศ.2513 สุรางค์ศรี เฒ่าสวัสดิ์⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็น
ของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา"
สรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการวิจัย เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู และเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นระหว่างครูชายและครูหญิงในโรงเรียนชาย หญิง และสหศึกษา ครูชายและ
ครูหญิงที่มีระดับความรู้ต่างกัน และครูชายกับครูหญิงที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูในระยะเวลา
ที่ต่างกัน ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ 7 หัวข้อใหญ่ จำนวนข้อใน
แบบสอบถามทั้งหมดมี 90 ข้อ ประชากรทั้งหมด 403 คน แบ่งเป็นครูชาย 125 คน ครู
หญิง 278 คน จาก 38 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูทั้งสองเพศโดยส่วนรวมมีความคิด
เห็นในเชิงสนับสนุนข้อความในแบบสอบถามถึง 79 ข้อ ครูชายและครูหญิงมีความเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 18 ข้อจาก 90 ข้อ ครูชายหญิงในโรงเรียนชาย
โรงเรียนหญิง และสหศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 2 ข้อจาก 90 ข้อ
ครูชายและครูหญิงที่มีความรู้ต่างกันมีความเห็นแตกต่างกัน และครูชายและครูหญิงที่มีประส-
พการณ์ในการเป็นครูในระยะเวลาที่แตกต่างกัน มีความเห็นอย่างมีนัยสำคัญเพียงเล็กน้อย คือ
2 และ 3 ข้อ ตามลำดับ

ในปี พ.ศ.2515 ชวน กลสิกร⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครู
ใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกองการบริหารส่วนจังหวัด ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา"

⁷สุรางค์ศรี เฒ่าสวัสดิ์, "ความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนก
วิชาพลศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.)

⁸ชวน กลสิกร, "ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกองการ
บริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชา
พลศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.)

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์จะศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่โดยส่วนรวม และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่ แยกตามวุฒิและประสบการณ์ วิธีการวิจัย ใช้แบบสอบถามจำนวน 41 ข้อ สอบถามครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 350 คน

ผลการวิจัย ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นด้วยกับข้อความต่าง ๆ ในแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา หลักสูตร การจัดและการดำเนินการสอน วิธีสอน ครูผู้สอน อุปกรณ์ และความร่วมมือของชุมชน ครูใหญ่แยกตามวุฒิมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ในเรื่องความมุ่งหมายส่วนหนึ่งของการสอนเพศศึกษา เพื่อเตรียมตัวให้เด็กเป็นสามีหรือภรรยาที่ดี ผู้ประพฤตินิดทางด้านอาชญากรรมทางเพศ มักเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาอบรมเรื่องเพศมาก่อน ควรแยกสอนเพศศึกษาออกเป็นวิชาหนึ่งต่างหาก ฯลฯ และครูใหญ่แยกตามประสบการณ์ในการเป็นครู มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องผู้ประพฤตินิดอาชญากรรมทางเพศมักเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาอบรมทางเพศมาก่อน ครูแต่งงานแล้วสอนเรื่องเพศศึกษากว่าครูที่เป็นโสด แพทย์หรือพยาบาลสอนเรื่องเพศศึกษาได้ดีกว่าครู หนังสือพิมพ์และภาพยนตร์มีแนวโน้มทำให้เพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโลนน่ารังเกียจ

ในปี พ.ศ.2515 พูนผล สุวรรณพัฒน์⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของการศึกษาที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณีเกี่ยวกับการสมรสและครอบครัวในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์" สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายจะศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณีเกี่ยวกับครอบครัวและการสมรส ตัวอย่างประชากรได้แก่ผู้นิยมมีลาเนาในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ แยกตามระดับการศึกษา เป็นระดับ

⁹พูนผล สุวรรณพัฒน์, "อิทธิพลของการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณีเกี่ยวกับการสมรสและครอบครัวในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์" (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์-มหาบัณฑิต แผนกพัฒนาสังคม คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2515.)

ประถมศึกษาศึกษา 27 คน ระดับมัธยมศึกษา 39 คน ระดับอาชีวศึกษา 51 คน และระดับอุดมศึกษา 23 คน และแยกตามกลุ่มอายุ เป็นกลุ่มอายุ 20 - 30 ปี 60 คน กลุ่มอายุ 31 - 45 ปี 54 คน และกลุ่มอายุ 46 - 60 ปี 26 คน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 140 คน ข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรตามแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ต่างระดับการศึกษาและต่างอายุกัน มีความเห็นชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องการสมาคมของหนุ่มสาว การเลือกคู่ครอง การคุมกำเนิด และเพศศึกษา กล่าวคือ

กลุ่มอุดมศึกษา กลุ่มอาชีวศึกษา และกลุ่มมัธยมศึกษา มีแนวโน้มที่จะเห็นชอบกับจารีตประเพณีที่เป็นสมัยนิยมในเรื่อง การสมาคมของหนุ่มสาว การคุมกำเนิด และเพศศึกษา กลุ่มระดับการศึกษาที่สูงกว่าประถมศึกษาได้ตระหนักถึงอิสระเสรีส่วนบุคคลในเรื่องดังกล่าวมากยิ่งขึ้น และยอมรับที่จะปฏิบัติตามประเพณีใหม่ ๆ มากขึ้น ระดับความเห็นชอบต่อจารีตประเพณีที่เป็นสมัยนิยมหลายเรื่องขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา

สำหรับกลุ่มอายุ ปรากฏว่า ระดับความเห็นชอบกับจารีตประเพณีที่เป็นสมัยนิยมจะขึ้นอยู่กับอายุ อายุเพิ่มมากขึ้นเท่าใด ความเห็นชอบกับจารีตประเพณีที่เป็นประเพณีนิยมก็จะมากขึ้นตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ต่างระดับการศึกษาและต่างอายุกัน มีแนวโน้มที่จะเห็นชอบกับจารีตประเพณีในเรื่องการแต่งงานที่เป็นประเพณีนิยม มากกว่าสมัยนิยม แต่ในเรื่องสิทธิหน้าที่ของสามีภรรยา และการอบรมเลี้ยงดูบุตร กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะเห็นชอบกับจารีตประเพณีที่เป็นสมัยนิยมมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยซึ่งเกี่ยวข้องกับประชากรศึกษาโดยตรง

ในปี ค.ศ. 1970 ซี.ฟาเนอฟ¹⁰ (C. Faneuff) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Population Education; Utilization of the Semantic Differential Technique for Measuring Attitude Change in the Schools of Mysore-State, India. สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์จะพัฒนาวิธีการสำหรับการสอนความคิดรวบยอดทางประชากร และวัดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในโรงเรียนในอินเดียน เครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ Semantic Differential (Osgood, Suci and Tannenbaum, 1957) ผลการวิจัยปรากฏว่า เครื่องมือดังกล่าวนี้มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับเครื่องมือวัดทัศนคติอื่น ๆ ในเรื่องทัศนคติและความสำเร็จ คะแนนทัศนคติภายหลังและก่อน แปรไปในทางบวกกับจำนวนความรู้ก่อนและความรู้หลังการศึกษาแล้ว แต่คะแนนทัศนคติทั้งก่อนและหลังไม่ได้แสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับจำนวนความรู้ที่ได้รับ

ในปี ค.ศ. 1970 เชล บาลา คาเยล¹¹ (Shail Bala Dayal) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Knowledge of School Teachers about Family Planning and their Reactions to a Population Education Curriculum" สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์จะทราบถึงขอบเขตของการยอมรับโปรแกรมการวางแผนครอบครัว และความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว และปฏิกิริยาของครู เพื่อพิจารณาเปลี่ยนแปลงแก้ไข

¹⁰C. Faneuff, Population Education; Utilization of the Semantic Differential Technique for Measuring Attitude Change in Schools of Mysore-State, India (Chapel Hill, Institutional Planning and Environmental Education 1971.)

¹¹Shai Bala Dayale, "Knowledge of School teachers About Family Planning and Their Reactions to a Population Education Curriculum," Journal of Family Welfare, Vol. 14, No. 3 (March, 1973), pp. 86-90.

หลักสูตรสำหรับการสอนหัวข้อในเรื่องประชากร และโปรแกรมซึ่งเกี่ยวพันกันในระดับต่าง ๆ ของโรงเรียน วิธีการรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามจำนวน 24 หัวข้อ ส่งไปให้ครูระดับปริญญาตรี 121 คน ของปี 1970-1971 ที่มหาวิทยาลัยเดลี (Delhi University) ได้คืนมา 98 คน เป็นชาย 71 คน ครูหญิง 27 คน ร้อยละ 58 ของครูชาย 71 คน และร้อยละ 15 ของครูหญิงแต่งงานแล้ว และเป็นครูอยู่ในกรุงเดลี แบบสอบถามส่วนแรกถามเรื่องความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว จากบางหัวข้อเป็นเรื่องประชากรศึกษา ซึ่งนำไปสอดแทรกในหลักสูตรของโรงเรียน ผู้ตอบจะต้องแสดงความคิดเห็นว่า หัวข้อดังกล่าวควรสอนนักเรียนในระดับต่างๆ ของโรงเรียนหรือไม่ รวมทั้งการให้คำแนะนำว่า ควรสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งหรือทั้งสอง ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูจำนวนร้อยละ 70 เห็นว่า ควรนำเรื่องประชากรศึกษาสอนในวิชาสังคมศึกษามากที่สุดโดยอาศัยวิธีการสอดแทรก สำหรับความคิดเห็นของครูต่อการสอนหัวข้อต่าง ๆ แก่เด็กชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกันมากนักในระดับมัธยม สำหรับหัวข้อเรื่องการสืบพันธุ์ ลักษณะทางสรีระพฤติกรรม, อุปกรณ์วิธีการวางแผนครอบครัว และความรู้เกี่ยวกับบทบาทของคลินิก การวางแผนครอบครัวไม่ควรสอนในชั้นประถมศึกษา ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ควรสอดแทรกหัวข้อต่าง ๆ คือ

1. ความคิดรวบยอด (Concept) ของครอบครัวขนาดเล็กและคุณสมบัติ
2. โทษของครอบครัวขนาดใหญ่
3. ขนาดของครอบครัว มาตรฐานการดำรงชีวิต และส่วนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสวัสดิการแต่ละคนและของสังคม
4. แนวโน้มการเพิ่มของประชากร อัตราการเกิดและอพยพ
5. ความสัมพันธ์ของการเพิ่มประชากรกับปัญหาสังคม, เศรษฐกิจ และสุขภาพ
6. การควบคุมจำนวนประชากรสำหรับการพัฒนาชาติในทางเศรษฐกิจ, การศึกษาและสาธารณสุข
7. นโยบายของรัฐและโปรแกรมการควบคุมจำนวนประชากร
8. ลักษณะทางกายภาพและการสืบพันธุ์ของมนุษย์
9. วิธีการและอุปกรณ์เรื่องการวางแผนครอบครัว
10. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของคลินิกวางแผนครอบครัว และหน่วยงาน

อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อต่าง ๆ เหล่านี้ ควรสอนในระดับมัธยม มีเพียง 2 - 3 คนที่เห็นว่า
หัวข้อ 1 - 6 ควรสอนแก่เด็กชั้นประถม

ในปี ค.ศ. 1971 เค.โอ. พาริก¹² (K.O. Parikh) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

"An Experimental Study in Correlated Teaching of Population Education in a Secondary School" สรุปได้ว่า การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะวัดทัศนคติของนักเรียนระดับอายุ 14 - 16 ปี ต่อการตระหนักเรื่องปัญหาประชากร เพื่อเตรียมหน่วยการสอนในวิชาภูมิศาสตร์ โดยการทำให้เกี่ยวข้องกับความคิดรวบยอดเรื่องประชากร และจะโคทดสอบในหน่วยการสอนชั้นปีที่ 10 รวมทั้งทำการศึกษว่า การสอนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องประชากรศึกษา จะมีผลต่อทัศนคติ, ความรู้และความเข้าใจของนักเรียนต่อการตระหนักเรื่องประชากรและขนาดของครอบครัว ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกนักเรียนชายหญิงชั้นปีที่ 10 จำนวน 200 คน และมีการสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติ (Attitude Scale) นักเรียน โดยอาศัยวิธีการของ Thurston's Equal Appearing Interval และเครื่องมือทดสอบของครู โดยครูสร้างจากหน่วยการสอน 5 หน่วยในวิชาภูมิศาสตร์ โดยการสอดแทรกความคิดรวบยอดทางคานประชากรเข้าไปในหลักสูตรของวิชาภูมิศาสตร์สำหรับชั้นปีที่ 10 ก่อนการสอนทุกหน่วย จะมีการทดสอบก่อนกับตัวอย่างประชากร รวมทั้งการทดสอบหลังการสอนได้ผ่านไปแล้ว ผลการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องทัศนคติต่อการตระหนักเรื่องปัญหาประชากรและขนาดของครอบครัว โดยมีความสัมพันธ์กับการสอนประชากรศึกษา และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องความรู้และความเข้าใจต่อการตระหนักเรื่องปัญหาประชากร โดยมีความเกี่ยวข้องกับการสอนประชากรศึกษา

¹²K.O. Parikh, "An Experimental Study in Correlated Teaching of Population Education in a Secondary School" (A dissertation for the degree of Master of Education, Faculty of Education and Psychology. The Maharaja Sayajerao University of Baroda, 1972.)

ได้มีการลงความเห็นไว้ว่า ความเกี่ยวพันกับการสอนประชากรศึกษา สามารถนำเข้าไปช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความรู้และความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับ การตระหนักเรื่องปัญหาประชากร สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับประเทศอินเดียในการแก้ปัญหาประชากรในระยะเวลายาวนาน

ในปี ค.ศ. 1971 โทมัส ปอฟเฟนเบอร์เกอร์¹³ (Thomas Poffenberger) ได้เสนอให้มีการวิจัยเรื่อง "An Experimental Population Education Program in Rural India" ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาหลักสูตร อุปกรณ์การสอน และวิธีการในการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำเอาความคิดรวบยอดทางด้านประชากรมาสู่ระบบโรงเรียนในอินเดีย จะทำให้ทราบว่าประชากรมีการเรียนรู้อย่างไร ชอบเขตและความเหมาะสมของเนื้อหาควรเป็นอย่างไร และความรู้ดังกล่าวมีผลต่อทัศนคติการเจริญพันธุ์อย่างไร และจะได้อะไรจากความรู้ดังกล่าวในการวางแผน แผนงานการเรียนรู้ของประชากรทั้งในระบบโรงเรียนและระบบนอกโรงเรียน ผู้วิจัยได้เสนอโปรแกรมไว้ คือ

1. Community acceptance project
2. Secondary school project
3. Out-of-school project
4. Curriculum-Material development project
5. Teacher-training project
6. Research and evaluation project

¹³Thomas Poffenberger, "An Experimental Population Education Program in Rural India," Studies in Family Planning, Vol. 2, No. 11 (November, 1971), pp. 233-237.

โปรแกรมดังกล่าวต้องอาศัยเวลาประมาณ 5 - 6 ระยะ ระยะแรกเป็นการพัฒนาวิธีการและเนื้อหา ระยะที่ 2 ถึงระยะที่ 4 เป็นการพัฒนาวิธีการ อุปกรณ์ ทำการทดลองและคัดเลือก ซึ่งใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และในระยะสุดท้าย เป็นการวัดผลและเตรียมรายงานขั้นสุดท้ายในการทำโปรแกรมต่าง ๆ

ในปี ค.ศ. 1971 ฮุง คี เปค, ยง ยุน ชัว และคนอื่น¹⁴ (Hyun Ki Paik, Yong Yun Choi and others) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Curriculum Improvements for Population Education in Korea สรุปได้ว่า คณะผู้วิจัยมีความประสงค์ในการเลือกและรวบรวมหัวข้อทางการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาประชากร ซึ่งควรจะรวมอยู่ใน การศึกษาระดับโรงเรียน สํารวจความรู้และทัศนคติของครูและนักเรียนต่อปัญหาประชากร วิเคราะห์คำร่าเรียนในระดับประถมศึกษาเรื่องปัญหาประชากร วิธีการวิจัยใช้แบบสอบถาม ซึ่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติเรื่องปัญหาประชากรในปัจจุบันของครูและนักเรียน ทั่วประเทศ โดยแยกเป็นระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นอกจากนั้น คณะผู้วิจัยทำการ วิเคราะห์พวกคำร่าเรียนจำนวน 210 เล่ม ทั้งระดับประถมและมัธยมศึกษา อีกทั้งยังทำการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ในเรื่องของผลของการวิเคราะห์แบบเรียนและเนื้อหาประชากร ซึ่งจะได้ไว้ในหลักสูตร และวิธีการสุดท้าย จัดการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหมู่ คณาจารย์ ผู้เขียนคำร่าเรียน ผู้เชี่ยวชาญ และคณะผู้วิจัย ในเรื่องผลที่ได้จากการสำรวจ ความแบบสอบถาม, การวิเคราะห์แบบเรียน และสิ่งที่จะเพิ่มเติมไปในหลักสูตร ผลการวิจัย ปรากฏว่า

1. ครูและนักเรียนส่วนใหญ่ตระหนักในความสัมพันธ์ของปัญหาประชากร จำนวนบุตร ที่ครูต้องการโดยเฉลี่ย 2.78 คน ซึ่งเป็นลักษณะครอบครัวขนาดเล็ก และเป็นแบบครอบครัว

¹⁴Hyun Ki Paik, Yong Yun Choi, and others Curriculum Improvements for Population Education in Korea. The First State Final Report 1971 (Seoul, Korea: Central Education Research Institute, 1971.)

เดียว ซึ่งมีเด็กประมาณ 3 คน และมีทุก 3 ปี และมีความนิยมชมชอบที่จะมีบุตรชาย อีกทั้งสนับสนุนแผนงานการควบคุมจำนวนประชากร โดยวิธีการวางแผนครอบครัว และกระจายความรู้เข้าสู่ระดับโรงเรียน ขอบเขตความรู้ของครูและนักเรียนเรื่องปัญหาประชากรมีน้อย ถ้าเป็นเด็กในระดับสูงจะรู้เรื่องมากกว่าเด็กประถม และในเรื่องวิธีการวางแผนครอบครัว ควรอยู่ในระดับชั้นมัธยม และการสอนเรื่องปัญหาประชากร มีปัญหาคือขาดความรู้ และอุปกรณ์ และจากการวิเคราะห์ตำราเรียน ปรากฏว่ามีเรื่องเกี่ยวกับปัญหาประชากรน้อยมาก คือประมาณ 0.37 % ของเนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียน และวิชาสังคมศึกษามีเนื้อหาอยู่มากที่สุด และหัวข้อที่มีอยู่มากที่สุดในตำราเรียนคือ เรื่องจำนวนประชากร

ในปี ค.ศ. 1973 ประภาเพ็ญ สุวรรณ¹⁵ ได้วิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูและผู้บริหารการศึกษาระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับประชากรศึกษาในประเทศไทย" (A Study of Thai Primary School Teachers' and Educational Administrators' Attitudes Toward Population Education in Thailand) สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อสำรวจทัศนคติของครูและผู้บริหารการศึกษาเกี่ยวกับ

- ก. การเปลี่ยนแปลงภาวะประชากรของประเทศไทยและผลที่ตามมา
- ข. บทบาทของประชากรศึกษา และบทบาทของโรงเรียนในการที่จะดำเนินงานเพื่อสนับสนุนนโยบายประชากรของประเทศ
- ค. การนำเอาประชากรศึกษาเข้าไปสอนในโรงเรียน รวมทั้งการจัดหลักสูตรเนื้อหา และชั้นเรียนที่เหมาะสม
- ง. ความตั้งใจในการที่จะทำกิจกรรมบางอย่างทางด้านประชากรศึกษา

¹⁵Prapapen C. Suwan, "A Study of Thai Primary School Teachers' and Educational Administrators' Attitudes Toward Population Education in Thailand" (unpublished Ph. D. Thesis, University of North Carolina, 1973) (XEROX.)

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครูระดับประถมศึกษา 1,083 คน และผู้บริหารการศึกษา ระดับประถมศึกษา 436 คน โดยสุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ การรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการตอบแบบ สอบถาม

ผลการวิจัยปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มเห็นด้วยว่า ภาวะประชากรของประเทศไทย เปลี่ยนแปลงและมีผลต่อปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ อีกทั้งยังเห็นด้วยว่า ประชากรศึกษาและ โรงเรียนมีบทบาทในการที่จะสนับสนุนนโยบายประชากรของประเทศ ทางด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับการนำเอาประชากรศึกษาเข้าสอนในโรงเรียน พบว่า ทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมีความ คิดเห็นคล้ายคลึงกัน เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรประชากรศึกษา ระดับชั้นที่ควรจะสอนประชากร ศึกษา และวิชาที่เหมาะสมที่ควรจะสอดแทรกประชากรศึกษา วิธีการจัดหลักสูตรประชากร- ศึกษาโดยสอดแทรกเข้าไปในวิชาที่เหมาะสมมากกว่าการจัดตั้งเป็นวิชาใหม่ และการจัดเป็น กิจกรรมพิเศษโดยมีผู้รับผิดชอบเฉพาะ ในด้านระดับชั้น ทั้งสองกลุ่มเห็นด้วยมากที่สุดว่า ควรจะสอนประชากรศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และประมาณร้อยละ 30 เห็นว่า ควร จะสอนในชั้นประถมศึกษาตอนต้น สำหรับวิชาที่เหมาะสมที่ควรจะสอดแทรกประชากรศึกษา คือ ในวิชาสังคมศึกษา ในด้านเนื้อหาที่ควรสอนประชากรศึกษาคือ/ระดับมัธยมศึกษาควร สอนเนื้อหาต่าง ๆ เกี่ยวกับภาวะประชากร, การเปลี่ยนแปลงภาวะประชากร, เนื้อหาที่ ช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับการเกิดของคน เกี่ยวกับความตั้งใจในการจะทำกิจกรรมทางด้าน ประชากรศึกษา กลุ่มผู้บริหารการศึกษามีความตั้งใจสูงกว่ากลุ่มครูระดับประถมศึกษาเล็กน้อย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปี ค.ศ. 1973 ฮุง คี เปค¹⁶ (Hyun Ki Paik) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Field Try-out of Population Education Curriculum Materials for Teacher Education Programmes - an Experimental Study: a Case of the Philippines" - สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะสำรวจปฏิกิริยาของนิสิตทดลองจนเนื้อหาประชากรซึ่งเตรียมไว้ รวมทั้งโปรแกรมการสอน, และเพื่อรวบรวมข้อมูลและสาระสำคัญในอันที่จะปรับปรุงเนื้อหาตามต้องการให้เหมาะสมกับสภาพของการสอน โดยใช้ตัวอย่างประชากร เป็นนิสิตชั้นปริญญาตรีทางด้านอักษรศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์สาขาวิทยาศาสตร์ มีอายุเฉลี่ย 21 ปี เป็นคนฐานะปานกลาง และยังไม่เคยเรียนประชากรศึกษามาก่อน แบ่งนิสิตออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 25 คือ กลุ่มทดลอง เอ(A) ได้รับการสอนในระบบโรงเรียน โดยอาศัยเนื้อหาประชากรศึกษาซึ่งเตรียมไว้ในหลักสูตรเป็นเวลา 3 สัปดาห์ กลุ่มทดลอง บี(B) ไม่ได้รับการสอนเลย แต่ได้รับแจกหลักสูตรโดยต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และกลุ่มทดลอง ซี(C) เป็นกลุ่มควบคุม ไม่ได้รับทั้งการสอนและการแจกหลักสูตร

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อสมมติฐาน คือ

1. จะมีการเปลี่ยนแปลงในทางทัศนคติของนิสิตผู้ซึ่งได้รับการสอนเนื้อหาประชากรศึกษาในระบบโรงเรียน
 2. จะมีการเปลี่ยนแปลงในทางทัศนคติในหมู่นิสิตผู้ซึ่งได้รับแจกเนื้อหาวิชาโดยไม่ได้รับการสอน
 3. นิสิตกลุ่ม ซี(C) เป็นกลุ่มซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ
- ผลการทดลอง ปรากฏว่า มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติของนิสิตในเรื่องเกณฑ์อายุที่สมควรจะแต่งงาน และเรื่องเกี่ยวกับขนาดของครอบครัว ในกลุ่มซึ่งได้รับความรู้ทาง

¹⁶Hyun Ki Paik, "A Field Try-out of Population Education Curriculum Materials for Teacher Education Programmes - an Experimental Study: a Case of the Philippines (Bangkok: Unesco Regional Office for Education in Asia, 1973.)

ด้านประชากรศึกษาจะเปลี่ยนไปในขณะที่กลุ่มควบคุมคงที่ ส่วนกลุ่มที่มีการศึกษาบ้างเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย เกี่ยวกับการเรียนวิชาประชากรศึกษา นิสิตมีความคิดเห็นว่า น่าสนใจ และทำให้เกิดความตื่นตัวต่อปัญหาการเพิ่มของประชากร และเรื่องที่น่าสนใจมากที่สุดตามทัศนะของนิสิตคือ คุณสมบัติเกี่ยวกับการครองชีวิต และควรจะได้มีการปรับปรุงหลักสูตรในด้านโครงสร้างของความรู้, การพัฒนาการเรียนและแบบฝึกหัด, การปรับปรุงข้อทดสอบและอุปกรณ์ต่าง ๆ

2.2 งานวิจัยในต่างประเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับประชากรศึกษา

ในปี ค.ศ. 1954 วาเร็น อาร์.จอห์นสัน และ มาร์กาเร็ต ชัตต์¹⁷

(Warren R. Johnson และ Margaret Schutt ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Sex Education Attitude of School Administrators and School Board Members" สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 1,500 คน ทั้งชายและหญิง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารร้อยละ 90 เห็นคว่าควรจัดการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และมีข้อเสนอแนะว่า ไม่ควรสอนแต่เรื่องสืบพันธุ์เท่านั้น แต่ควรสอนเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ และให้ความคิดเห็นอีกว่า การที่โรงเรียนต่าง ๆ ยังมีได้จัดสอนเพศศึกษาขึ้นนั้น เป็นเพราะขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิ และยังเกรงต่อปฏิกิริยาของชุมชน หากจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนของตน

¹⁷Warren R. Johnson and Margaret Schutt, "Sex Education Attitude of School Administrators and School Board Members," The Journal of School Health, 2 (February, 1966), pp. 64-67.

ในปี ค.ศ.1962 เฮนรี จอห์น เกอร์นีย์¹⁸ (Henry John Gurney) ได้ทำการวิจัยเรื่อง *Acceptable Concepts Grade Placement, and Class Organization for Sex Education in School* สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์จะแสดงให้เห็นค่านิยมในการสอนเพศศึกษา เพื่อจัดเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในแต่ละระดับชั้น และเพื่อแสดงให้เห็นว่า ควรสอนเพศศึกษาโดยส่วนรวมหรือแยกเพศ วิธีการวิจัย แบ่งค่านิยมในเรื่องเพศออกเป็น 8 ข้อใหญ่ แล้วนำเรื่องเหล่านี้สัมภาษณ์ประชากร 80 คน มีอาชีพแตกต่างกัน 6 อาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา สาขามัธยมศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงาน และ นักกฎหมาย ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้ประสบปัญหาเรื่องเพศมาก่อน ผลการวิจัยปรากฏว่า โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา การสอนเพศศึกษาควรมีการวางแผนต่อเนื่องกัน การสอนเพศศึกษาควรเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป และในการสอนเพศศึกษา ควรสอนร่วมกันทั้งชายและหญิง นอกจากบางเรื่องเท่านั้น

ในปี ค.ศ.1968 เอ็ดเวิร์ด โพลแมน และ ศรี.เค.เสสกีรี ราอ¹⁹ (Edward Pohlman and Shri K. Seshagrit Rao) ได้ทำการวิจัยเรื่อง *"Children, Teachers and Parents View Birth Planning* สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับ "การวางแผนการเกิด" (Birth Planning) ซึ่งจะ

¹⁸Henry John Gurney, "Acceptable Concepts Grade Placement, and Class Organization for Sex Education in School," Dissertation Abstracts International (XEROX), United States Cushing Milly, Inc., Ann Arbor, Michigan Vol. 1 No. (1969), p. 1197 A.

¹⁹Edward Pohlman and Shri K. Seshagiri Rao, "Children, Teachers and Parents View Birth Planning" Journal of Family Welfare, Vol.17, No. 3 (March, 1969), pp. 59-68.

ครอบคลุมถึงจำนวนบุตร ระยะเวลาที่ไม่มีบุตร ส่วนประกอบของครอบครัว อายุแรงงาน ฯลฯ รวมถึงการควบคุมจำนวนประชากรและการวางแผนครอบครัว และพิจารณาถึงความสัมพันธ์และความแตกต่างของผู้ปกครองและครู และเป็นการเตรียมงานสำหรับการศึกษาระยะยาว ซึ่งจะทำหลังงานวิจัยชิ้นนี้ 5 ปี วิธีการวิจัย ใช้วิธีการสัมภาษณ์เด็กชาวอินเดียนชายและหญิง ทั้งในเมืองและชนบท จำนวน 1,167 คน บิดามารดาของเด็กเหล่านี้ 429 คน และแบบสอบถามสำหรับครู จำนวน 672 คน ในการศึกษาเลือกจากเขตหมู่บ้านและในเมือง 3 แห่ง คือ ห่างจากกรุงเดลี 70 ไมล์ และ 10 ไมล์จากเมืองโรตค(Rohtax) เมืองอาลีปูระ (Alipur) 15 ไมล์ และจากกรุงเดลี ซึ่งเป็นคนในระดับกลางและระดับต่ำ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีคนเป็นจำนวนมากในอินเดียมีความเห็นว่า การวางแผนการเกิดจะเป็นการช่วยให้จำนวนคนมีความเหมาะสม ตัวอย่างประชากรมีความคิดเห็นว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีครอบครัวขนาดเล็ก และยอมรับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการวางแผนการเกิด (birth planning) และยอมรับว่า ควรให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่จะช่วยในการวางแผนการเกิด และวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับการสอนในโรงเรียน คือ การอภิปรายถึงผลของการที่ประชากรมากเกินไป (Over population) และความจำเป็นที่จะต้องมีครอบครัวขนาดเล็ก และระยะเวลาการทำงานที่ช้า และช่วงระยะเว้นว่างของการมีบุตรซึ่งทางพอสมควร ระดับที่ควรสอนเรื่องความคิดรวบยอดเรื่องการวางแผนการเกิด (birth planning) ในโรงเรียน คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (higher secondary schools)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปี ค.ศ. 1969 เฮเลน คิลเมอร์ ปอมเปียน²⁰ (Helen Kilmer Pompian) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in an Elementary School with an Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth-Grade Pupils Involved and of Their Attitudes and Those of Their Parents and Teachers" สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีจุดประสงค์ที่จะรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งมีประโยชน์ในการพัฒนารายการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สิ่งที่สำคัญคือ ทศนคติของนักเรียนชั้นปีที่ 6 ผู้ปกครอง และครู รวมทั้งระดับความรู้ทางเพศศึกษาของนักเรียน วิธีวิจัย คือใช้แบบสอบถาม ให้นักเรียนชั้นปีที่ 6 จำนวน 62 คน และผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม เมื่อนักเรียนเรียนรายการสอนเพศศึกษาไปแล้ว 3 ปี ก็ให้ทำแบบสอบถามนั้นอีกครั้งหนึ่ง ทศนคติของครูได้จากการเก็บบันทึกในระหว่างปีแรกไปจนถึงปีสุดท้ายของรายการสอนนี้ ผลการวิจัยปรากฏว่า ในตอนแรก นักเรียนชั้นปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ใคร่ถูกต้องเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ แต่หลังจากเรียนรายการสอนเพศศึกษาไปแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำว่า "เพศศึกษา" กว้างขึ้น นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อรายการสอน นักเรียนชายมีโอกาสนในการหาความรู้มากกว่านักเรียนหญิง ในตอนแรก นักเรียนส่วนใหญ่ ๆ ต้องการเรียนแยกเพศ แต่ไม่ยอมให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชมชั้นเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้เด็กได้ศึกษาในเรื่องเพศของมนุษย์ ซึ่งคิดว่าโรงเรียนเป็นสถาบันที่ดีที่สุดในการให้ความรู้แก่นักเรียน ภายหลังการเรียน ผู้ปกครองก็สนับสนุนการ

²⁰Helen Kilmer Pompian, "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in an Elementary School with an Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth-grade Pupils Involved and of Their Attitudes and Those of Their Parents and Teachers" Dissertation Abstracts International (Xerox), United States. Cushing Molly, Inc., Ann Arbor, Michigan, Vol. 31, No.5 (November, 1970), P. 3711 A.

จัดสอนเพศศึกษาให้กว้างขวาง และยอมรับการตอบคำถามให้แก่ครู ถ้าจะเกิดปัญหาขึ้นในโรงเรียน สำหรับครู ในตอนแรกต้องการความสนับสนุนจากชุมชน และไม่อาสาเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาและบริหารรายการสอน ในตอนสิ้นสุดปีที่ 3 ครูส่วนใหญ่เชื่อว่า สามารถทำรายการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลดีต่อนักเรียน

ในปี ค.ศ. 1970 มาร์ค ปอฟเฟนเบอร์เกอร์²¹ (Mark Poffenberger)

ได้ทำการศึกษาเรื่อง "A Study of the Knowledge and Attitudes of Group of Indian and Taiwanese College Students toward Family Planning and Married Life" สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์จะทำการศึกษาถึงความรู้และทัศนคติของกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัยต่อการวางแผนครอบครัว และชีวิตการแต่งงาน โดยใช้ประชากรเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเดลี (Delhi University) จำนวน 208 คน การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตชายและหญิงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า ประชากรในอินเดียกำลังเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังเห็นพ้องต้องกันว่า ปัญหาประชากรเป็นเรื่องน่าหนักใจมาก ผู้ตอบส่วนใหญ่ยอมรับถึงมาตรฐานของค่านิยมในการมีครอบครัวขนาดเล็ก อัตราเฉลี่ยของจำนวนบุตรประมาณ 2.6 หรือ 2.2 คน จำนวนบุตรน้อยที่สุดที่ต้องการมีถึง 1 คน และต้องการที่จะมีบุตรชายจำนวน 1 คน นิสิตหญิงส่วนใหญ่ยอมรับวิธีการวางแผนครอบครัว นิสิตชายไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่า วิธีการนั้นเป็นอันตราย และไม่เป็นธรรมชาติ นิสิตเหล่านี้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวได้มาจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ มีเพียงจำนวนน้อยที่ได้รับความรู้จากผู้ปกครอง เพื่อน และครู

²¹Mark Poffenberger, "A Study of the Knowledge and Attitudes of Group of Indian and Taiwanese College Students toward Family Planning and Married Life" Center for Population Planning University of Michigan (Mimeo), India: Journal of Family Welfare, 1970.

ในปี ค.ศ.1971 ซูซาน โอ กัสตาวัส²² (Susan O. Gustavus) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Family Size Preference of Young People: A Replication and Longitudinal Follow-up Study" สรุปได้ว่า งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยต่อเนื่องจากที่ได้ทำไว้ในปี ค.ศ.1968²³ จุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงในความคิดเห็นที่มีต่อขนาดของครอบครัวของเด็กเหล่านี้เป็นเวลา 3 ปี และพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของลักษณะของกลุ่มต่าง ๆ กับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวิจัยในปี ค.ศ.1971 จะเป็นการตรวจสอบถึงความสัมพันธ์ที่ค้นพบในปี ค.ศ.1968 และพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ เมื่อถูกควบคุม วิธีการวิจัย คือ การส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชากรกลุ่มเดิมที่เคยวิจัยไว้เมื่อครั้งที่แล้ว²⁴ (1968) เป็นประชากรในโรงเรียนเดิม แต่เป็นนักเรียนชั้นที่ 9 และ 12 โดยพยายามให้ครอบคลุมจำนวนนักเรียนชั้น 6 และ 9 ในปี ค.ศ.1968 ซึ่งยังคงอยู่ในโรงเรียนเดิม และมีการติดต่อทางไปรษณีย์กับนักเรียนที่จบไปแล้ว จำนวนนักเรียนซึ่งติดต่อไป ร้อยละ 69 เป็นนักเรียนชั้นปีที่ 6, ร้อยละ 57 เป็นนักเรียนชั้นปีที่ 9 และร้อยละ 36 เป็นนักเรียนชั้นปีที่ 12 ข้อมูลซึ่งใช้ในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงมีถึง 623 กรณี ใช้วิธีการเดิมทุกอย่าง ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการวิจัยค่อนข้างคงที่เป็นส่วนใหญ่ในประชากรกลุ่มย่อย ประชากรซึ่งเป็นผู้ใหญ่ ในเรื่องของจำนวนขนาดของครอบครัวจะลดลง และนักเรียนชั้นปีที่ 6 มากกว่าร้อยละ 80 เลือกว่าจำนวนบุตร 2-4 คน ซึ่งมีความ

²²Susan O. Gustavus, "The Family size Preferences of Young People: A Replication and Longitudinal Follow-up Study," Studies in Family Planning, Vol. 4, No. 12 (December, 1973), pp. 335-342.

²³เรื่องที่ทำการศึกษาวิจัยคือ The Formation and Stability of Ideal Family Size Among Young People

²⁴ตัวอย่างประชากร 1,123 คน ชั้น 6,9,12 มาจาก 10 โรงเรียนในชนบท 10 แห่งทางตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา ในการตอบแบบสอบถาม นักเรียนต้องลงชื่อ, ที่อยู่ และที่อยู่ของเพื่อนสนิท และคนที่สนิทสนมซึ่งสามารถติดต่อกันได้

คล้ายคลึงกับผู้ปกครอง และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญเกิดขึ้นกับพวกเขาเด็กหลังจากเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (high school) ในเรื่องความพอใจที่จะเลือกของเด็กเรื่องขนาดของครอบครัว จะลดลงในปี ค.ศ. 1971 ความพอใจที่จะเลือกของเด็กอายุน้อยไม่มีความคล้ายคลึงกับพวกเขาผู้ใหญ่ ในตัวแปรต่าง ๆ เช่น เพศ เชื้อชาติ หรือจำนวนเด็กที่เกิดจากบิดามารดาเดียวกัน พวกเขาเด็กที่อายุมาก ความสัมพันธ์ที่คาดหวังไว้เพิ่งเริ่มเกิดขึ้น

ในปี ค.ศ. 1971 ซี.ที. ฟานอฟ²⁵ (C.T. Faneuff) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

"Action Research; Development of a Pilot Model for Teaching

Population Dynamics Information in the Government Schools of

Mysore State, India" สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะสร้างตัวอย่างการทดลอง

ทางการศึกษาที่มุ่งหวังจะกระจายความรู้เรื่องการเปลี่ยนแปลงของประชากร ซึ่งจะใช้เป็น

แบบอย่างสำหรับโรงเรียนในอินเดีย และต้องการที่จะเปรียบเทียบเรื่องแบบการสอนของ

การศึกษาในระบบโรงเรียนกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อนำมาสู่โปรแกรมการสอน

วิธีการวิจัย ใช้แบบเรียนจำนวน 15 บท บทละ 40 นาที ครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ 5 หัวข้อคือ

1. อัตราการเกิด, การตาย และประชากร
2. การสาธารณสุขและประชากร
3. การเพิ่มผลผลิตทางอาหารและประชากร
4. ขนาดของครอบครัวและประชากร
5. มาตรฐานการดำรงชีวิตและประชากร

²⁵C.T. Faneuff, An Action Research, Development of a Pilot

Model for Teaching Population Dynamics Information in the Government

Schools of Mysore State, India (Chapel Hill: The Carolina Population

Center (CPC), 1971.)

ในการศึกษา ใช้นักเรียนชั้นปีที่ 9 (ระดับอายุ 12 ปี 6 เดือน ถึง 13 ปี 8 เดือน) เลือกจากโรงเรียนเขตชนบท 6 โรงเรียน เขตเมือง 6 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนอยู่ห่างจาก บังกาลอร์ (Bangalore) ในรัฐไมซอร์ (Mysore State) 70 ไมล์ จำนวนนักเรียนชายหญิง 400 คนเป็นตัวอย่างประชากรในโปรแกรมการทดลองของการสอนทั้งในระบบโรงเรียนและระบบนอกโรงเรียน ทั้งในเขตชนบทและในเขตเมือง นักเรียนชายหญิง 200 คน เลือกมาจากโรงเรียนกลุ่มควบคุม และกลุ่มนักเรียนชายหญิงอีก 100 คน เลือกจากโรงเรียนต่าง ๆ (ยกเว้นโรงเรียนในกลุ่มควบคุม) เพื่อทดสอบความรู้ที่ได้รับ นักเรียนที่ได้รับความรู้ จะถูกเลือกเป็น 2 กลุ่ม จำนวน 50 คนจากชั้นที่ต่ำกว่าและสูงกว่ากลุ่มทดลองในแต่ละโรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนที่คัดเลือกมา 12 โรงเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนนักเรียน มีการสร้างเครื่องมือวัดความสำเร็จ (The Achievement Test) เพื่อทดสอบและวัดคุระบบความเชื่อถือได้ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาของอินเดีย

ผลการทดลองปรากฏว่า การศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน มีผลต่อความรู้ที่ได้รับอยู่อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งความเหนือกว่าของส่วนหนึ่งต่ออีกส่วนหนึ่ง ไม่สามารถเป็นสิ่งที่ระบุได้ ส่วนเรื่องเพศมิได้บ่งแน่นอนว่าเป็นองค์ประกอบในความรู้ที่ได้รับโดยตัวของมันเอง หรือโดยการเปรียบเทียบผลของการทดลองแต่ละกลุ่ม เด็กในชนบทได้แสดงความเหนือกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กในเมือง แต่สิ่งเหล่านี้ไม่อาจเป็นความจริง เมื่อผลของความรู้ที่ได้รับนั้นไม่แน่นอนเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

ในปี ค.ศ. 1971 ปอฟเฟนเบอร์เกอร์ และ ซีบาลี เค²⁶ (Poffenberger, T. and Sebaly, K) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Population Learning Among Secondary School Students in an Indian Village" สรุปได้ว่า งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยซึ่ง

²⁶Poffenberger, T. and Sebaly, K., Population Learning Among Secondary School Students in An Indian Village Center for Population Planning, University of Michigan (Monograph, in preparation), 1971.

ใช้ประชากรเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 11 ซึ่งมีอายุโดยเฉลี่ย 17 ปี เป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยม ในเขต บาโรคา (Baroda) รัฐคุชราต (Gujarat State) โดยการออกแบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนได้ตระหนักถึงปัญหาประชากรของชาติ ความรู้ที่ได้รับมาจาก สื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ เด็กเหล่านี้มีความต้องการที่จะมีครอบครัวขนาดเล็ก เนื่องจากปัญหภายในครอบครัวเป็นเหตุผล ทำให้เด็กต้องการมีบุตร 2 - 3 คน น้อยกว่า ผู้ปกครองเขาอยู่

ในปี ค.ศ. 1972 โรซาร์โอะ อัลเบอโต²⁷ (Rosario Alberto) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "Research Design for Study on How Children Develop Concept of Family Size" วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อค้นหา ความคิดรวบยอดที่เกี่ยวข้องกับ ขนาดของครอบครัว (family size) ได้พัฒนาท่ามกลางเด็กฟิลิปปินส์อย่างไร ซึ่งข้อมูลนี้ จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรและตำราเรียนด้านประชากรศึกษา และใช้เป็นสิ่งอ้างอิง ในอนาคตสำหรับพัฒนาและทบทวนหลักสูตรต่าง ๆ ของโรงเรียน นอกจากนั้น ผู้วิจัยต้องการ ทราบโดยการสังเกตว่า ความคิดรวบยอดที่แน่นอนถูกกำหนดแบบในจิตใจของเด็กได้อย่างไร และพยายามตัดสินใจว่า ลักษณะแบบใจของวัฒนธรรมของบุคคล จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อตนเอง และความคิด วิธีการวิจัยใช้วิธีการเลือกเขตต่าง ๆ ในฟิลิปปินส์จากชุมชนแต่ละแห่ง โดย เป็น "การศึกษาเฉพาะ" (Case Study) จำนวน 12 เขต ลักษณะของชุมชนจะอยู่ห่าง จากเขตถนนใหญ่ประมาณ 5 กิโลเมตร แต่ละเขตจะเลือกกรุมาเขตละ 12 คน สำหรับ ระยะเวลาประมาณ 10 เดือน ครูจะเป็นผู้วิจัยจะได้รับการอบรม 8 วัน สำหรับรายละเอียดการสอน ความรู้ที่จะสอน สิ่งที่ต้องการจะรวบรวม รวมทั้งเทคนิคต่าง ๆ หลัง

²⁷Rosario Alberto, "Research Design for Study on How Children Develop Concept of Family Size," (Research design, Population Education Program Department of Education and Culture, Arroceios St., Manila, Phillippines (Mimeo.)

การอบรม ผู้วิจัยถูกส่งกลับไปเก็บรวบรวมข้อมูลในชุมชนที่เลือกแล้ว ตลอดเวลา 10 เดือนของการเก็บข้อมูล ครูทองเสนอรายงานไปยัง "The Population Education Program" ที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ครั้ง รายงานถึงการสอนและความก้าวหน้ากับที่ปรึกษาโครงการและคณะผู้วิจัย และนำเอาปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเขาประสบในวิชาที่สอน สมาชิกของคณะผู้วิจัย พี.อี.พี. (PEP) อาจเกินทางออกไป 2 ครั้งตลอดเวลาการศึกษา เพื่อสังเกตการทำงานของผู้ทำหน้าที่วิจัย และจะอภิปรายเพิ่มเติมให้ข้อเสนอแนะ ขบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลรวมทั้งการสังเกตอย่างละเอียดทั้งคน เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อม มีการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแต่ละคนจะมีการกำหนดหัวข้อในการกำหนดว่าข้อมูลที่ของการเก็บ ประเภทของคำถาม และสิ่งที่ต้องสังเกตเมื่อรายงานกลับเข้ามา ผู้ร่างหลักสูตรของ พี.อี.พี. จะเกินทางไปหาผู้วิจัยเหล่านั้น ให้คำถามเพิ่มเติม จะมีเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้วิจัยและผู้ร่างหลักสูตร ตลอดเวลา ข้อมูลที่ไถ่มา จะทำการวิจัยโดยคณะของ พี.อี.พี. ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญผลงานวิจัยกำลังดำเนินการอยู่

ในปี ค.ศ. 1972 โทมัส ดไวท์ คอนเนอร์²⁸ (Thomas Dwight Connor) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Method for Improving the Perception of Reality and Understanding of the Population Problem in the College Classroom: A Simulation Game" สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีความประสงค์จะพัฒนา "Simulation Game" ทางการศึกษาสำหรับใช้ในห้องเรียนระดับวิทยาลัย โดยคาดหวังว่า นักเรียนจะมีความรู้เกี่ยวกับประชากร สามารถอธิบายและเข้าใจถึงสาเหตุและผลอันสืบเนื่องมาจากปัญหา

²⁸Thomas Dwight Connor, "A Method for Improving the Perception of Reality and Understanding of the Population Problem in the College Classroom: A Simulation Game," Dissertation Abstracts International (Xerox), United States Cushing Molly, Inc., Ann Arbor, Michigan, 1973.

ประชากร อีกทั้งสามารถค้นหาสาเหตุและวิธีการแก้ไขปัญหานั้นได้ วิธีการคือ จัดเป็น เกมที่เรียกว่า เกมประชากร (The population game) ประกอบด้วยทีมของ นักเรียนจำนวน 2 คน อยู่ในฐานะเป็นเจ้าของประเทศ มีบทบาทที่แตกต่างกัน 20 ประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศมีประชากร เมืองหลวง เหมือนกัน แต่มีอัตราการเกิดและการตายแตกต่างกัน ซึ่งผลนั้นทำให้อัตราประชากรต่างกันด้วย นักเรียนจึงถูกต้องการให้ตัดสินใจในเรื่อง ของการลงทุน, การสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ และการออมทรัพย์ ซึ่งขึ้นอยู่กับปรัชญาของ บุคคลที่เป็นเจ้าของประเทศ เขาสามารถลงทุนที่จะเปลี่ยนอัตราการเกิดและตาย ดังนั้น เขาจึงอาจเปลี่ยนแปลงจำนวนการเพิ่มของประชากร เมื่อนักเรียนได้ตัดสินใจแล้วว่า จะลงทุน ที่ใด นักเรียนจะวาดการ์ดองค์ประกอบของการลงทุนแต่ละครั้ง ตัวเลขในการ์ดองค์ประกอบ (factor card) จะขึ้นอยู่กับจำนวนและการสูญเสียในประเทศต่าง ๆ ตลอดเวลา 10 ปีที่ผ่านมา เมื่อนักเรียนได้คำนวณกำไรขาดทุนแล้ว เขาก็สามารถตัดสินใจได้ว่า จำนวน ประชากรสำหรับปีที่จะมาถึงควรเป็นเท่าไร ผลการวิจัยปรากฏว่า เป็นวิธีการที่ได้ผล เป็น การเตรียมครูในด้านเทคนิคเป็นอย่างมาก และเหมาะที่จะนำไปใช้ในทุกระดับชั้น โดยดัด แปลงให้เหมาะสม

ในปี ค.ศ.1972 สภาพัฒนาสังคมของอินเดีย²⁹ (Council for Social Development India) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Experimental Non-formal Education Project for Rural Woman to Promote the Development of the Young Child" สรุปได้ว่า การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองโปรแกรมผสม ซึ่งจะช่วยลดอัตราการตายและการเป็นโรคของทารก, ปรับปรุงสุขภาพและสภาวะโภชนาการของเยาวชน,

²⁹India Council for Social Development "An Experimental Non-formal Education Project for Rural Woman to promote the development of the young Child (An Action-cum-research project integrating maternal and child health, nutrition, child care and family planning through functional literacy and mother child Centers, New Delhi, 1972.)

เพิ่มความสามารถของผู้หญิงในชนบทให้มีความรู้ที่เป็นประโยชน์มากขึ้น ทั้งในปัจจุบันและใน
ระยะเวลาที่ยาวนาน และส่งเสริมสุขภาพของครอบครัวและความเป็นอยู่ที่ดี วิธีการคือ

1. ส่งเสริมโดยอบรมการอ่านออกเขียนได้ในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพของมารดาและ
บุตร, โภชนาการ และการวางแผนครอบครัว รวมทั้งความรู้ซึ่งนำไปเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
และรับไว้เป็นของตนเพื่อปฏิบัติ

2. สอดแทรกการศึกษาแบบนอกแบบในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพของมารดาและบุตร,
โภชนาการ, การวางแผนครอบครัว รวมทั้งศูนย์มารดาและเด็ก (Mother Child Centres:
MCCs)

ทั้งนี้ จะทำการทดลอง 3 อย่าง อาศัยเวลาประมาณ $3\frac{1}{2}$ - 4 ปี ในระยะแรก
จะทำการทดลอง 2 หมู่บ้าน ซึ่งรวมถึงหมู่บ้านควบคุม 2 หมู่บ้าน ในระยะที่ 2 จะทำการ
ทดลอง 10 หมู่บ้าน และหมู่บ้านควบคุม 10 หมู่บ้าน และในระยะเวลาที่ 3 จะทำการพบ
ทวนและจำลองใหม่ใน 20 หมู่บ้าน สำหรับการปฏิบัติการแต่ละอย่าง จากการทดลองทั้ง 3
สถานะ ครั้งหนึ่งของหมู่บ้านในแต่ละสถานะจะได้รับการศึกษาต่อเนื่อง (Continuing
education) ภายหลังการทดลองโปรแกรม ซึ่งใช้เวลา 12 เดือน เสร็จเรียบร้อยแล้ว

ในปี ค.ศ. 1972 บาบารา บี. เลวิน³⁰ (Babara B. Levin) ได้ทำการวิจัย
เรื่อง "A Peek at Sex Education in a Midwestern Community" สรุปได้ว่า
ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยมี 18 ข้อ แบ่งเป็นเรื่องใหญ่ ๆ
2 เรื่อง คือ เรื่องเพศศึกษา และเรื่องชีวิตครอบครัว จำนวนประชากรส่งให้ผู้ตอบทาง
ไปรษณีย์ 600 ชุด ได้รับคำตอบคืน 277 ชุด ผลการวิจัยปรากฏว่า บิคามารดาส่วนใหญ่
อนุญาตให้เด็กของตนเรียนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนถ้ามีการสอน อีกทั้งยังสนับสนุนให้มี
การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และมีทัศนคติที่ดีคือเรื่องเพศ และมองเรื่องเพศในแง่จริยศึกษา
และศีลธรรม บิคามารดา ยังเห็นด้วยที่จะให้ครูสอนเพศศึกษาเป็นผู้ชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นผู้
ควบคุมสอดส่องดูแลในสิ่งที่ไม่ถูกต้องด้วย

³⁰Babara B. Levin, "A Peek at Sex Education in a Midwestern
Community," The Journal of School Health, Vol. XLII, No. 8 (October,
1972), pp. 462-464.